

Zmŕtvychvstanie Ježiša Krista.

Zmŕtvychvstanie Ježiša Krista sa podľa dnešných cirkevných vysvetlení vykladá ako vstanie z mŕtvych v tom tele, v ktorom Ježiš žil a aj umrel na kríži.

Ako dôkaz sa uvádza skutočnosť, že jeho telo sa nenašlo. Možnosť, že mŕtve telo mohol niekto nejakým spôsobom aj odniesť, sa vylučuje, hoci židia dodnes tvrdia, že jeho telo bolo naozaj tajne odvezené preč, keď stráž spala.

V tejto súvislosti sa natíska otázka, že keď Ježiš vstal z mŕtvych vo svojom pozemskom tele a v tomto tele odišiel aj do nebies, tak prečo sa musel vôbec narodiť, prežiť detstvo a prečo teda neprišiel v tom istom hmotnom tele už z nebies ako hotový dospelý človek?

Ako si vysvetliť, že dvaja učeníci, ktorí išli do Emaus a Ježiš išiel vedľa nich, tak tí dvaja ho dlhší čas vôbec nespoznali? V akej podobe išiel vedľa nich, keď mal podľa dnešných niektorých výkladov vstať z mŕtvych vo svojom pozemskom tele?

Ako to, že ho Mária Magdaléna považovala za nejakého záhradníka, keď sa jej zjavil? Prečo sa vlastne vtedy nesmela jeho tela ani dotknúť?

Prečo sa zľakli apoštoli, keď sa Ježiš medzi nimi nečakane zjavil? Prečo ich musel upokojovať slovami: „Pokoj Vám!“? Ako mohol vstať z mŕtvych vo svojom pozemskom tele, keď ho vtedy považovali za nejakého ducha?

Ako je možné, že ho všetci nepoznávali? Zabudli za tri dni, ako vyzeral, alebo sa im zjavil v inom tele? A v akom tele sa im zjavil, keď nie v tom, ktoré tak dobre poznali?

Práve v kresťanskej Biblii sa ale na viacerých miestach napriek pokriveným a zavádzajúcim výkladom cirkvi naznačuje pravda taká, aká sa aj odohrala:

Ježiš sa neukazoval hocikomu ale len svojim(!), a to nie v pozemskom tele, v ktorom umrel, ale v inom – posmrtnom – jemnejšom. Tí, ktorým bol zrak otvorený, videli len jeho jemnejšie telo – v dnešnej dobe sa všeobecne tomuto telu hovorí telo astrálne alebo ešte správnejšie telo jemnohmotné.

Aj dnes existujú ľudia, ktorí majú schopnosť vidieť aj toto astrálne alebo jemnohmotné telo!

Aj neveriaci Tomáš mal možnosť sa dotýkať len tohto jemnohmotnejšieho tela, aby uveril. V danom okamihu boli mu otvorené jeho jemnohmotné zmysly! Pozemské telo Ježišovo to nebolo, lebo by sa ho ináč apoštoli nezľakli!

Len toto jemnohmotné telo sa mohlo vzdialiť od Zeme, takže to zdola pre jeho apoštolov a učeníkov, ktorí ho mohli vidieť aj jemnohmotným zrakom, pôsobilo tak, akoby Ježiš odišiel v pozemskom tele do nebies. On odišiel k Bohu Otcovi, ale aj to videné jemnohmotné telo musel na svojej púti do nebies odložiť, lebo každý duch na nebesiach žije bez tela a bez kostí.

Apoštoli v danom okamihu osvietenia vôbec nerozmýšľali rozumovo, akým zrakom vnímajú Ježiša, pre nich bolo najdôležitejšie to, že sa im aj po jeho pozemskej smrti ukázal.

Bol to dar z nebies, keď apoštoli a učeníci dostali takýmto spôsobom ďalší dôkaz, že Ježiš bol naozaj tým očakávaným Mesiášom a Spasiteľom, ktorého zvestovali už starí proroci.

Čo sa týka krstu, ktorý mali jeho apoštoli a nasledovníci vykonávať v mene Ježiša Krista, je tu jasne naznačené, že deti sa vtedy nekrstili, ale len dospelí, a to dobrovoľne!

Len ten, kto vedome uveril v Ježiša, a teda aj v Slovo Božie, a nechal sa v tejto viere pokrstiť, mohol byť spasený. Natíska sa tu otázka: Ako môže maloleté batolo vedome veriť v Ježiša, keď si ešte neuvedomuje naplno ani seba?! Aký krst sa to vlastne v dnešnej dobe vykonáva? V mene Ježišovom alebo v mene cirkevnom?

Takisto je zaujímavé, že ani v jednom z evanjelií nie je po ukrižovaní a pohrebe Ježiša ani zmienka o pozemskej matke Ježišovej – o Márii. Prečo sa aj jej neukázal Ježiš po svojej pozemskej smrti? Odpoveď je jasná:

*Mária ho počas jeho pôsobenia na Zemi dlho nechápala a Ježiš sa po pozemskej smrti **ukázal len svojim!***

Evanjelium podľa Matúša:

Pánov pohrab. **K hrobu** postavia **stráž**.

57A keď bol večer, prišiel bohatý človek z **Arimátie**, menom **Jozef**, ktorý aj sám bol **učeníkom Ježišovým**. 58Ten predstúpil pred Piláta a **prosil si telo Ježišovo**. Vtedy rozkázal Pilát, aby dali telo. 59A Jozef vzal telo, zavinul ho do čistého plátna 60a **složil ho vo svojom novom hrobe**, ktorý bol vytesal v skale. A privaliac veľký kameň ku dveriam hrobu odišiel. 61A bola tam Mária Magdaléna i tá druhá Mária, a sedely naproti hrobu. 62A **druhého dňa**, ktorý nasleduje po dni pripravovania, sišli sa **najvyšší kňazi a farizeovia** k Pilátovi 63a **hovorili**: Pane, rozpamätali sme sa, že **ten zvodca povedal**, keď ešte žil: **Po troch dňoch vstanem**. 64**Rozkáž** tedy bezpečne **strážiť hrob** až do tretieho dňa, **aby** snáď neprišli jeho učeníci vnoci a **neukradli ho a nepovedali ľudu: Vstal z mŕtvych**. A bude posledný blud horší ako prvý. 65A **Pilát** im povedal: **Máte stráž; id'te, strážte, jako viete**. 66A oni odišli a zapečatiac kameň obsadili dobre hrob strážnymi.

28. kapitola

Anjel svedčí ženám **o Pánovom vzkriesení**. Pán sa im zjaví.

1Potom pozde na koniec soboty, keď už svitalo na prvý deň týždňa, prišla **Mária Magdaléna i tá druhá Mária** pozrieť hrob. 2A hľa, **povstalo veľké zemetrasenie**, lebo **anjel Pánov** sostúpiač z neba pristúpil a odvalil kameň odo dverí a posadil sa na ňom. 3A bol na pohľad ako blesk, a jeho rúcho bolo biele jako sneh. 4A **od strachu pred ním sa náramne zhrozili strážni** a **boli jako mŕtvi**. 5A anjel odpovedal a riekol ženám: Vy sa nebojte! Lebo viem, že **Ježiša**, toho ukrižovaného, **hľadáte**. 6**Niet ho tu, lebo vstal**, tak ako povedal. Pod'te,

pozrite miesto, kde ležal Pán. 7A id'te rýchle a povedzte jeho učeníkom, že **vstal z mŕtvych**, a hľa, predchádza vás **do Galilee, tam ho uvidíte**. Hľa, povedal som vám to! 8A vyjdúc rýchle od hrobu, s bážňou a veľkou radosťou bežaly zvestovať jeho učeníkom. 9A jako tak išly zvestovať jeho učeníkom, tu hľa, Ježiš sa stretol s nimi a povedal: Zdravstvujte! A ony pristúpily, chopily sa jeho nôh a klaňaly sa mu. 10Vtedy im povedal Ježiš: Nebojte sa! Id'te, zvestujte mojim bratom, aby odišli do Galilee a tam ma uvidia.

Najvyšší **kňazi podplatia stráž**.

11A keď ony išly, tu hľa, **niektorí z tej stráže prišli do mesta a zvestovali najvyšším kňazom všetko, čo sa stalo**. 12A oni sa sišli so staršími a poradiac sa dali vojakom hodne peňazí 13a riekli: **Povedzte, že jeho učeníci prišli vnoci a ukradli ho, keď sme my spali**. 14A keby sa to do počulo u vladára, my ho prehovoríme a vás urobíme bezstarostných. 15A oni vzali peniaze a urobili, jako boli poučení. **A tá reč je rozhlásená u Židov až do dnešného dňa.**

Pánov povel robiť svet jeho učeníkmi.

16A **tí jedenásti** učeníci išli **do Galilee**, na vrch, kam im bol nariadil Ježiš. 17A keď ho videli, klaňali sa mu, ale niektorí pochybovali. 18A **Ježiš** pristúpiac hovoril s nimi a povedal: **Daná mi je každá moc na nebi aj na zemi**. 19A tak **id'te**, čiňte učeníkmi všetky národy **krstiac** ich vo meno **Otca** i **Syna** i **Svätého Ducha** 20učiac ich **zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal**. A hľa, **ja som s vami** po všetky dni až **do skonania sveta**. Ameň.

Evanjelium podľa Lukáša:

24. kapitola

Anjeli svedčia o Pánovom vzkriesení.

1No, potom v prvý deň týždňa hlboko za svitu prišly k hrobu nesúc voňavé veci, ktoré prihotovily. A išly s nimi aj niektoré iné ženy. 2A našly kameň odvalený od hrobu. 3A keď vošly do vnútra, nenašly tela Pána Ježiša. 4A stalo sa v tom, čo byly nad tým celé bezradné, že hľa, **dvaja mužovia** sa postavili vedľa nich **v rúchu, skvejúcom sa jako blesk**. 5A keď sa naľakaly a sklonily tvár k zemi, povedali im: **Čo hľadáte živého medzi mŕtvymi?** 6Niet ho tu, ale **vstal**. Rozpamätajte sa, jako vám hovoril, keď ešte bol v Galilei, 7keď povedal, že Syn človeka musí byť vydaný do rúk hriešnych ľudí, byť ukrižovaný a **tretieho dňa vstať** z mŕtvych. 8Vtedy sa rozpamätaly na jeho slová. 9A keď sa navrátily od hrobu, zvestovaly to všetko tým jedonástim a všetkým ostatným. 10A bola to Mária Magdaléna a Johana a Mária

Jakobova a tie ostatné s nimi, ktoré to hovorily apoštolom. 11Ale tie ich slová sa im zdaly jako bájka, a **neverili im, tým ženám**. 12A Peter vstanúc bežal k hrobu. A keď sa nahnul, videl povoje ležať samé, a odišiel sám v sebe diviac sa tomu, čo sa to stalo.

Na ceste do Emausa.

13A hľa, **dvaja** z nich **išli** toho istého dňa do mestečka, vzdialeného šesťdesiat honov od Jeruzalema, ktoré sa menuje Emaus. 14A tí sa shovárali medzi sebou o všetkom tom, čo sa to udialo. 15A stalo sa v tom, keď sa tak shovárali a spolu sa navzájom dopytovali, že **i sám Ježiš sa priblížil a išiel s nimi**. 16Ale **ich oči byly držané, aby ho nepoznali**. 17A **povedal im**: Aké sú to veci, o ktorých idúci rozjímate medzi sebou a ste smutní? 18A jeden z nich, ktorému bolo meno Kleofáš, odpovedal a riekol mu: Či ty jediný pohostíš v Jeruzaleme, ktorý si nezvedel, čo sa v ňom stalo po tieto dni? 19A **on im povedal**: A čože? A oni mu povedali: Čo sa stalo s Ježišom Nazarejským, ktorý bol muž prorok, mocný v skutku i v slove pred Bohom a pred všetkým ľudom, 20a jako ho vydali najvyšší kňazi a naše kniežatá, aby bol odsúdený na smrť, a ukrižovali ho. 21A **my sme sa nadejali, že on je ten, ktorý ide vykúpiť Izraela**. No, tomu všetkému je toto už tretí deň, ako sa to stalo. 22Ale i z nás niektoré ženy, ktoré byly za svitu pri hrobe, naplnily nás úžasom, 23ktoré **nenajdúc jeho tela** prišli a hovorily, že aj videnie anjelov videly, ktorí **vraj hovoria, že žije**. 24Potom odišli niektorí z našich k hrobu a našli všetko tak, ako aj tie ženy povedaly, **ale jeho nevideli**. 25A **on im povedal**: Ó, **nesmyselní a spozdilí srdcom** veriť všetkému tomu, čo hovorili proroci! 26Či to azda nemusel trpieť Kristus a tak vojsť do svojej slávy? 27A **započnúc od Mojžiša a od všetkých prorokov vykladal im, čo kde vo všetkých písmach je napísané o ňom**. 28A tak sa priblížili k mestečku, do ktorého išli, a **on sa robil tak, že pojde ďalej**. 29Ale oni ho prinútili hovoriac: Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva, a deň sa už nachýlil! A tak **vošiel, aby zostal s nimi**. 30A stalo sa, keď si sadol s nimi za stôl, že **vzal chlieb a dobrorečil a lámal a podával im**. 31A **v tom sa otvorily ich oči, a poznali ho, a on zmiznul od nich**. 32Vtedy povedali jeden druhému: Či nehorelo v nás naše srdce, keď nám hovoril na ceste a keď nám otváral písma? 33A vstali v tú istú hodinu a navrátili sa do Jeruzalema. A našli shromaždených tých **jedenástich** aj tých, ktorí boli s nimi, 34ktorí **hovorili, že Pán skutočne vstal**, a že sa ukázal Šimonovi. 35A **oni zase rozprávali, čo zkusili na ceste, a jako ho poznali pri lámaní chleba**.

Pán sa zjaví v strede svojich učeníkov.

36A keď hovorili o tom, **sám Ježiš sa postavil medzi nimi** a povedal im: **Pokoj Vám!** 37Ale oni, celí **nal'akaní a prestrašení, domnievali sa, že vidia ducha**. 38A on im povedal: **Prečo ste predesení**, a prečo vzhádzajú také myšlienky vo vašom srdci? 39Vidzte moje ruky i moje nohy, že som ja sám, ten istý. Dotýkajte sa ma a vidzte, lebo **duch nemá tela a kostí**, a jako vidíte, že ja mám. 40A to povediac ukázal im ruky a nohy. 41A **keď ešte neverili** od radosti a divili sa, povedal im: **Či tu máte niečo na jedenie?** 42A oni mu podali kúsok pečenej ryby a medového plásta. 43A **vzal a pojedol pred nimi**. 44A povedal im: Toto

sú moje slová, ktoré som vám hovoril, keď som ešte bol s vami, totiž že **sa musí naplniť všetko, čo je napísané o mne v zákone Mojžišovom, v prorokoch i žalmoch**. 45Vtedy **otvoril ich um**, aby **rozumeli písmam**. 46A povedal im: Tak je napísané, a tak musel Kristus trpieť a **vstať z mŕtvych tretieho dňa**, 47a musí byť kázané v jeho mene pokánie a odpustenie hriechov medzi všetkými národami počnúc od Jeruzalema. 48A **vy ste toho svedkami**. 49A hľa, ja **posielam zaslúbenie svojho Otca na vás**, a vy buďte v meste Jeruzaleme, dokiaľ nebudete odiati do moci z výsosti.

Vstúpenie na nebo.

50Potom ich vyviedol von až do Betánie a pozdvihnúc svoje ruky **dal im požehnanie**. 51A stalo sa v tom, keď ich žehnal, že **sa bral preč od nich a vznášal sa hore do neba**. 52A oni pokloniac sa mu navrátili sa do Jeruzalema s veľikou radosťou. 53A boli po celý čas v chráme a chválili Boha a dobrorečili mu. Amen.

Evanjelium podľa Jána:

20. kapitola

Pán vstane z mŕtvych a **ukáže sa Márii Magdaléne**.

1Potom v prvý deň týždňa, skoro ráno, keď ešte bolo tma, prišla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že je kameň odvalený od hrobu. 2A keď to videla, bežala a prišla k Šimonovi Petrovi a k tomu druhému učeníkovi, ktorého mal rád Ježiš, a povedala im: **Vzali Pána z hrobu, a nevieme, kde ho položili**. 3Vtedy vyšiel Peter aj ten druhý učeník, a išli k hrobu. 4A bežali tí dvaja spolu, ale ten druhý učeník bežal popredku, rýchlejšie ako Peter, a prišiel prvý k hrobu. 5A keď sa nahnul, videl povoje ležať, ale nevošiel. 6Potom prišiel aj Šimon Peter idúc za ním a vošiel do hrobu a tiež videl povoje ležať 7i šatku na znoj, ktorá bola na jeho hlave, ale tá neležala s povojmi, ale bola osobitne svinutá na jednom mieste. 8Vtedy už vošiel aj ten druhý učeník, ktorý to bol prišiel prvý k hrobu, a videl a uveril, 9lebo ešte neznali písma, že musel vstať z mŕtvych. 10Vtedy zase odišli tí učenici k svojim. 11Ale **Mária stála vonku pri hrobe a plakala**. A jako tak plakala, nahla sa do hrobu 12a videla sedieť **dvoch anjelov** v bielom rúchu, jedného pri hlave a druhého pri nohách, kde bolo ležalo telo Ježišovo. 13A oni jej povedali: Ženo, čo plačeš? A ona im povedala: Vzali môjho Pána, a neviem, kde ho položili. 14A keď to povedala, obrátila sa nazad a **videla Ježiša stáť**, ale **nevedela, že je to Ježiš**. 15Ježiš jej povedal: Ženo, čo plačeš? Koho hľadáš? A ona **domnievajúc sa, že je zahradník**, povedala mu: Pane, ak si ho ty odniesol, povedz mi, kde si ho položil, a ja ho vezmem. 16Ježiš jej povedal: Mária! A ona sa obrátila a povedala mu hebrejsky: Rabbúni! (čo znamená: Učiteľu!). 17Ježiš jej povedal: **Nedotýkaj sa ma**, lebo **som ešte nevstúpil hore k svojmu Otcovi**; ale idi k mojím bratom a povedz im: Vstupujem k

svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi a k svojmu Bohu a k vášmu Bohu. 18A tak prišla **Mária Magdaléna** a **zvestovala učeníkom, že videla Pána**, a že jej to povedal.

Pán sa zjaví v shromaždení učeníkov.

19A keď bol večer toho dňa, prvého dňa týždňa, a **dvere**, kde boli učenici shromaždení, **boly zamknuté** zo strachu pred Židmi, **prišiel Ježiš a zastal si do prostredku** a povedal im: **Pokoj vám!** 20A keď to povedal, **ukázal im svoje ruky aj svoj bok**. A tak zaradovali sa učenici, keď videli Pána. 21Vtedy im zase povedal Ježiš: Pokoj vám! **Ako mňa poslal Otec, tak i ja posielam vás.** 22A keď to povedal, dýchnul na nich a povedal im: **Prijmite Svätého Ducha!** 23Keby ste odpustili hriechy niektorých ľudí, sú im odpustené, a keby ste zadržali hriechy niektorých ľudí, sú im zadržané.

Tomáš.

24Ale Tomáš, jeden z dvanástich, zvaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. 25A tak **mu hovorili** tí druhí učenici: **Videli sme Pána**. Ale on im povedal: Ak neuvidím bodnutia hrebov na jeho rukách a nepoložím svojho prstu na miesta, bodnuté od hrebov, a nepoložím svojej ruky na jeho bok, neuverím. 26A **po ôsmich dňoch** boli **zase vnútri** jeho učenici a Tomáš s nimi. Vtedy **zase prišiel Ježiš pri zamknutých dveriach** a stal si do prostredku a povedal: **Pokoj vám!** 27A potom **povedal Tomášovi**: Daj sem svoj prst a pozri moje ruky a daj svoju ruku a polož na môj bok a **nebud' neveriaci, ale veriaci!** 28A Tomáš odpovedal a riekol mu: Môj Pán a môj Bôh! 29A **Ježiš mu povedal**: Tomášu, uveril si, že si ma videl. **Blahoslavení sú, ktorí nevideli a uverili.** 30A tak **aj mnoho iných divov učinil Ježiš** pred svojimi učeníkmi, ktoré nie sú napísané v tejto knihe. 31Ale toto je napísané nato, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, a aby ste **veriac mali život v jeho mene.**

21. kapitola

Pán sa zjaví učeníkom pri rybolove.

1Potom sa zase zjavil Ježiš učeníkom pri Tiberiadskom mori. A zjavil sa takto. 2Boli spolu Šimon Peter a Tomáš, zvaný Didymus, a Natanael z Galilejskej Kány aj tí dvaja synovia Zebedeovi a ešte iní z jeho učeníkov dvaja. 3A Šimon Peter im povedal: Idem loviť ryby. A oni mu povedali: Pojdeme aj my s tebou. A tak vyšli a vstúpili hneď do lode, ale v tú noc nechytli ničoho. 4A keď už bolo ráno, **stál Ježiš na brehu, ale učenici nevedeli, že je to Ježiš.** 5Vtedy im povedal Ježiš: Deti, či máte niečo na zjedenie? A oni mu povedali: Nemáme. 6A on im povedal: Zahod'te sieť na pravú stranu lode a najdete. A tak zahodili a už aj ju nevládali utiahnuť pre množstvo rýb. 7Vtedy povedal **učeník, ktorého to miloval Ježiš, Petrovi: To je Pán.** A Šimon Peter, keď počul, že je to Pán, opásal si svrchné rúcho, lebo bol nahý a hodil sa do mora. 8A tí druhí učenici prišli na člne, lebo neboli ďaleko od zeme, ale tak asi dvesto lakt'ov, vlečúc sieť s rybami. 9A jako vyšli na zem, videli rozloženú vatru uhlia a

rybu, položenú na ňom, aj chlieb. 10A Ježiš im povedal: Doneste z rýb, ktoré ste teraz ulovili. 11Tu vyšiel Šimon Peter a vytiahol sieť na zem, plnú veľkých rýb, sto päťdesiattri. A hoc ich bolo tak mnoho, neroztrhla sa sieť. 12Potom im povedal Ježiš: Pod'ťe, raňajkujte! A niktorý z učeníkov neopovážil sa opýtať sa ho: Kto si ty? Lebo vedeli, že je Pán. 13A Ježiš prišiel a vzal chlieb a dal im, a podobne aj rybu. 14**Toto už po tretie sa zjavil Ježiš svojim učeníkom, odkedy vstal z mŕtvych.**

Evanjelium podľa Marka:

16. kapitola

Anjel svedčí ženám **o Pánovom vzkriesení.**

1A keď pominula sobota, **Mária Magdaléna** a **Mária Jakobova** a **Salóme** nakúpily voňavých vecí, aby prišli a pomazaly ho. 2A v prvý deň týždňa včasne ráno, veľmi skoro, prišli k hrobu, keď začalo vychádzať slnko. 3A hovorily jedna druhej: Kto nám odvalí kameň odo dverí hrobu?! 4A keď pozrely, videly, že je kameň odvalený; lebo bol veľmi veľký. 5A keď vošly do hrobu, **videly mládencu**, sediaceho na pravej strane, odiateho dlhým bielym rúchom, a preľakly sa. 6Ale on im povedal: **Neľakajte sa! Hľadajte Ježiša Nazarénskeho**, toho ukrižovaného. **Vstal, niet ho tu.** Hľa, miesto, kde ho boli položili. 7Ale id'ťe, povedzte jeho učeníkom, aj Petrovi, že **ide pred vami do Galilee, tam ho uvidíte, jako vám predpovedal.** 8A vyšly rýchle a utiekly od hrobu, lebo sa triasly od strachu a byly celé predesené a **nepovedaly nikomu ničoho, lebo sa bály.**

Pán sa **svojim** ukazuje, vysielala ich a vstúpi na nebo.

9A keď vstal z mŕtvych v nedeľu skoro ráno, **ukázal sa najprv Márii Magdaléne**, z ktorej bol vyhnal sedem démonov. 10Tá išla a zvestovala to tým, ktorí bývali s ním, žalostiacim a plačúcim. 11Ale **oni**, keď počuli, že žije, a že ho videla, **neverili.** 12**Potom** z nich **dvom**, kráčajúcim cestou, **zjavil sa v inej podobe**, idúcim na vidiek. 13Aj tí odišli a zvestovali to ostatným, ale **ani tým neverili.** 14**Naposledy sa ukázal tým jedenástim**, keď sedeli za stolom, a **karhal ich neveru a tvrdosť ich srdca, že neverili** tým, ktorí ho videli vstalého z mŕtvych. 15A povedal im: **Id'ťe** po celom svete a **kážte evanjelium** každému stvoreniu! 16Ten, **kto uverí a pokrstí sa, bude spasený;** a kto neuverí, bude odsúdený. 17A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazyky, 18hadov budú brať, a keby vypili niečo smrťonosné, neuškodí im; na chorých budú vzkladať ruky, a budú sa mať dobre. 19A tak **Pán Ježiš, keď dohovoriť s nimi, vzatý bol hore do neba**, a sadol si po pravici Božej. 20A **oni** vyšli a **kázali** všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval **slovo** tým, že ho sprevádzaly divy. Amen.